

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10898/2025
12.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић, Марине Милановић, Весне Мاستиловић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против тужене Општине Сврљиг, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво Општине Сврљиг, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3305/23 од 04.02.2025. године, у седници одржаној 12.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3305/23 од 04.02.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 3305/23 од 04.02.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 3305/23 од 04.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Нишу П 5551/22 од 07.03.2023. године, којим је одбачена тужба тужиоца поднета против тужене ради утврђења и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове спора у износу од 9.000,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени

услови из члана 404. став 1. истог закона за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, имајући у виду основ спора и дате разлоге нижестепених сдуова за одбацивање тужбе.

Побијаним другостепеним решењем, заснованим на одредби члана 359. став 2. ЗПП, правноснажно је одбачена тужба због правноснажно пресуђене ствари. Тужилац је поднео тужбу против тужене са захтевом за утврђење његовог права својине по основу одржаја на делу катастарске парцеле бр. .. уписане у лист непокретности бр. .. КО ... у површини од 54.23 м2, у мерама и границама које ће бити одређене након вештачења. Тужена је у одговору на тужбу истакла приговор пресуђене ствари. Првостепени суд је утврдио да је пресудом Основног суда у Нишу П 803/19 од 05.12.2019. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1914/20 од 10.12.2020. године, одбијен индентичан тужбени захтев тужиоца усмерен против исте тужене са идентичним чињеничним основом и наводима тужбе као у овој парници, те да су судови и у раније вођеној парници приликом одлучивања о тужбеном захтеву ценили и испуњеност услова за стицање својине одржајем.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору није дозвољена јер се таквим правним леком оспорава правилност примене процесне одредбе и закључак нижестепених судова о пресуђеној ствари. О посебној ревизији тужиоца није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе јер тужилац није приложио нити се позвао на супротне правноснажне судске одлуке донете у истим чињенично-правним споровима. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

У складу са наведеним, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставом првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1). Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2). Ревизија је увек дозвољена против решења наведених у ставовима 3, 4. и 5. истог законског члана, али тим законским решењима није обухваћено правноснажно решење о одбачају тужбе.

Како је побијаним другостепеним решењем потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена због пресуђене ствари, услов да би ревизија против овог решења била дозвољена цени се према одредби члана 420. став 2. ЗПП, којом је прописано да ревизија против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Тужба у овој правној ствари понета је 17.10.2022. године са захтевом за утврђење права својине на непокретности и у њој је означена вредност предмета спора од 10.000,00 динара, коју је прихватио првостепени суд.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је у конкретном случају побијано правноснажно решење донето у спору у коме означена вредност предмета спора не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије према одредби члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић